GODS VERLOREN KINDEREN

- De grootste kerk van Nederland! -

David Maasbach

Jouw Vader…

Kent je diepste verlangens.
Al je angsten en je pijn.
Hij wil je troosten
en beschermen.
Hij wil dicht bij je zijn.
Je bent kostbaarder
dan goud.
Een parel, mooi en uniek.
Geborgen in Gods hand.
Hij houdt je vast.
Dus weet dat je
geliefd bent.
Geliefder dan je
ooit zult weten.
Door jouw Vader
die je kent.
Die je nooit zal vergeten.

David Maasbach

GODS VERLOREN KINDEREN

- De grootste kerk van Nederland! -

maasbach.nl/boeken

Copyright © 2025 David Maasbach
Johan Maasbach Wereldzending
1e druk

Bijbelvertaling: Herziene Statenvertaling, BasisBijbel

Vormgeving en ontslagontwerp: Rakesh Gangaram Panday

Gazon Uitgeverij

Johan Maasbach Wereldzending
Postbus 44
2501 CA Den Haag
T: 31 70 3635929

www.maasbach.nl
info@maasbach.nl

INHOUD

HOOFDSTUK I
HOE STAAT DE KERK ER VANDAAG VOOR? 10

HOOFDSTUK II
WANNEER HEEFT DE KERK EEN HERLEVING NODIG? 20

HOOFDSTUK III
HOE KAN DE KERK WORDEN OPGEWEKT? 30

HOOFDSTUK IV
WAT GEBEURT ER ALS DE KERK WORDT HERSTELD? 39

HOOFDSTUK V
GODS VERLOREN KINDEREN, De grootste kerk van Nederland! 48

HOOFDSTUK VI
EEN SPECIAAL GEBED 61

WAAROM IK DIT BOEK HEB GESCHREVEN

Vijftig jaar ben ik werkzaam in de frontlinie van het evangelie. Door de jaren heen heb ik heel veel mensen naar de kerk zien komen, maar ook heel veel mensen weer zien vertrekken die hun eigen weg zijn gegaan. Alleen al in onze eigen gelederen gaat het om DUIZENDEN mensen!

Nu is het weggaan uit de gemeente waar je tot bekering bent gekomen om je plek elders in het Lichaam van Christus (vaak dichter bij huis) in te nemen niet altijd verkeerd. Maar al geruime tijd maak ik mij zorgen om de grote groep mensen die om de een of andere reden de gemeente hebben verlaten en het vuur van Gods Heilige Geest in hun leven zijn kwijtgeraakt én waarvan de meesten niet meer naar de kerk gaan, laat staan dat hun kinderen God dienen.

Ik heb de indruk dat velen van deze mensen de ernst niet inzien van hun vertrek uit de kerk waar God hen heeft gebracht en de weg die ze nu bewandelen.

Jezus zegt:

'Niet ieder die tegen Mij zegt: Heere, Heere, zal binnengaan in het Koninkrijk der hemelen, maar wie de wil doet van Mijn Vader, Die in de hemelen is. Velen zullen op die dag tegen Mij zeggen: Heere, Heere, hebben wij niet in Uw Naam geprofeteerd, en in Uw Naam demonen uitgedreven, en in Uw Naam veel krachten gedaan? Dan zal Ik hun openlijk zeggen: Ik heb u nooit gekend; ga weg van Mij, u die de wetteloosheid werkt!'
- Mattheüs 7:21-23

Het doet altijd pijn om te zien wanneer Gods kinderen in tijden van onrust hun plaats verlaten en vertrekken. Niet in de eerste plaats omdat zij besluiten om de Gemeente te verlaten, want dat staat hen vrij. We leven immers in een vrij land waar dat kan en mag!

Maar wat mij vooral veel pijn en verdriet doet, is dat Gods kinderen op zo'n turbulent moment in hun leven alle geweldige rijkdommen en zegeningen die God hun heeft gegeven, zoals de prachtige plaats van verantwoordelijkheden, de geweldige bediening en de zalving die daarbij hoort, de solide en goede Gemeente met goed en gezond geestelijk voedsel, de liefdevolle herder, zoveel fijne en trouwe broeders en zusters, en alles wat de Here in de Gemeente voor hen en vaak ook voor hun gezin heeft gedaan, in één keer laten vallen en achterlaten. Ik heb eigenlijk nooit echt goed begrepen waarom mensen dit doen.

Of toch wel…….

INLEIDING

Een treurlied van de profeet Jeremia over de verwoesting van Jeruzalem - Klaagliederen 1:1-10

'Wat zit Jeruzalem daar eenzaam!
De stad waar eerst zoveel mensen woonden,
zit er nu bij als een eenzame weduwe.
De stad die eerst zo machtig was,
de koningin van de steden,
is nu veroordeeld tot slavernij.
's Nachts huilt ze bittere tranen.
De tranen stromen haar over de wangen.
Geen van haar vrienden troost haar nu.
Ze hebben haar allemaal in de steek gelaten.
De bewoners van Juda zijn gevangen meegenomen.
Wie achterbleef, is gevlucht voor de ellende en de slavernij.
De bewoners van Juda wonen verspreid over andere volken,
maar ze hebben geen rust.
Overal worden ze achtervolgd.

De wegen naar Jeruzalem treuren,
omdat er niemand nog voor een feest naar Jeruzalem komt.
De poorten van de stad zijn leeg.
De priesters en de vrouwen zuchten en klagen.
Jeruzalem is er vreselijk aan toe.
Haar vijanden hebben haar overwonnen.

Zij hebben het goed.
De Heer heeft Jeruzalem gestraft voor al haar slechtheid.
Al haar bewoners werden gevangen meegenomen.
Ze werden voor de vijand uit gedreven.
Jeruzalem heeft al haar schoonheid verloren.
Haar leiders werden opgejaagd als herten.
Uitgeput lopen ze voor de vijand uit.

In deze tijd van ellende kan Jeruzalem niet vergeten
hoe prachtig ze vroeger was.
Nu is ze leeg, want de bewoners zijn door de vijand
gevangengenomen.
Niemand kwam haar te hulp.
Haar vijanden lachen als ze de verwoeste stad zien.
Jeruzalem is zwaar gestraft
voor de vreselijke dingen die ze heeft gedaan.
Niemand wil nog met haar omgaan.
Iedereen die haar eerst bewonderde,
wil nu niets meer met haar te maken hebben.
Want ze heeft helemaal niets meer.
Ze staat erbij als een naakte vrouw.
Jeruzalem zelf buigt vol schaamte het hoofd.
Haar kleren waren van top tot teen vuil.
Maar nooit had ze gedacht dat het zo met haar zou aflopen.
Er is niets van haar overgebleven.
Er is niemand die haar troost.

Ze roept uit:
Heer, zie eens hoe vreselijk dit is!
Heer, zie hoe de vijand opschept over wat hij met mij heeft
gedaan!
De vijand heeft al mijn schatten geroofd.
Ik moest toekijken hoe andere volken in mijn tempel kwamen.
Volken waarvan U gezegd had dat ze daar niet mochten komen,
zijn uw tempel binnen gegaan.'

HOOFDSTUK I

HOE STAAT DE KERK ER VANDAAG VOOR?

Er is een hele duidelijke overeenkomst tussen wat de profeet Jeremia tóén zag Jeruzalem en met wat wij vandaag zien met de kerk van Jezus Christus. Er was een groot en schokkend contrast tussen het oude Jeruzalem en het Jeruzalem dat Jeremia zag. En vandaag zien we hetzelfde grote en schokkende contrast tussen de kerk van een paar decennia geleden en de kerk van nú.

Jeremia noemt een paar verschillen en daar wil ik op inzoomen.

1) HET EERSTE WAT JEREMIA ZAG, WAS:

EEN AFWEZIGHEID VAN MENSEN.

Jeremia herinnert zich namelijk de dagen dat de straten van Jeruzalem vól waren met mensen. Er was een tijd dat ook de kerkbanken vol zaten met mensen. Jong, oud en alles daartussenin. En niet alleen op zondag, maar ook met de christelijke hoogtijdagen zoals: Pasen, Hemelvaart, Pinksteren en Kerst. Ja, ook de evangelisatieavonden, en de doordeweekse bidstonden werden druk bezocht.

Maar nu ziet Jeremia een heel *ander* Jeruzalem.
Hij zegt:

'*Wat zit Jeruzalem daar eenzaam!*
De stad waar eerst zoveel mensen woonden,
zit er nu bij als een eenzame weduwe.'

Een paar decennia geleden zaten alle kerken in Nederland vol met mensen. Jongens en meisjes werden op school en ook thuis al heel vroeg geleerd om op zondag naar de kerk te gaan. En dat werd ook in de praktijk gebracht!

Wat we vandaag zien, is iets totaal anders! Vele dominees en predikanten preken meer tegen lege kerkbanken dan volle kerkbanken. De doordeweekse bijeenkomsten worden over het algemeen zo weinig bezocht dat de dominee meer een *praatje* houdt in plaats van een boodschap predikt.

Het is zelfs zó triest dat de meeste doordeweekse diensten geschrapt zijn vanwege de afwezigheid van mensen. Ook in de grote kerken van de grote steden loopt het kerkbezoek zo drastisch terug, dat het gewoon onmogelijk is om een speciale 'Evangelisatiedienst' te houden om nieuwe mensen te werven.

Als Jeremia nú had geleefd, zou hij zeggen:

'*De kerk van Jezus Christus, eens vol mensen, zit er als een eenzame weduwe bij!*'

2) HET TWEEDE WAT JEREMIA ZAG, WAS:

**JERUZALEM, EEN EENS ZO BELANGRIJKE STAD,
DIE IN HET CENTRUM VAN DE INVLOED EN MACHT STOND,
WERELDWIJD GERESPECTEERD WERD DOOR MENSEN EN
OVERHEID, IS VERVALLEN TOT EEN DERDERANGS STAD.**

Jeremia zegt:

*'De stad die eerst zo machtig was,
de koningin van de steden,
is nu veroordeeld tot slavernij.'*

Eens was die stad als een machtige en geweldige rivier, maar nu is het een gewoon zijriviertje geworden. Vele ouderen onder ons kunnen zich nog herinneren hoe de kerk het middelpunt van hun dorp of stad was. De kerk was het middelpunt van de samenleving!

In feite was de kerk in Nederland één van de belangrijkste factoren waar iedereen in het sociale, politieke en religieuze leven rekening mee hield. De kerk was hét rustpunt waar de hele samenleving op rustte. De kerk werd gerespecteerd, geëerd, geliefd en er was een *grote vreze* voor de levende God van Nederland.

Dit was niet alleen zo in Nederland, maar in het hele Westen. Het was een eer als je jezelf een christelijke natie mocht noemen. En je mocht jezelf pas een christelijke natie noemen als de hoofdstroom van het land 'de kerk' was. Al het andere behoorde tot zijriviertjes die iets bijdroegen aan de hoofdstroom.

Wanneer je mij vandaag vraagt:
'Hoe staat de kerk van Jezus Christus er vandaag voor?'

Dan is mijn antwoord eenvoudig:
'Precies het tegenovergestelde!'

De hoofdstroom in Nederland zijn kleine zijriviertjes geworden. De kerk staat al lang niet meer op de éérste plaats. Bij veel kinderen Gods staat de gemeente ook niet meer op de eerste plaats. Want als de voorganger een oproep doet voor een doordeweekse gebedsavond, zal hij moeten toegeven dat driekwart iets belangrijkers te doen heeft dan samen bidden.

Als er op zondagavond een speciale dienst gehouden wordt, zullen de mensen in eerste instantie enthousiast reageren en zeggen: 'Dat is nou precies wat wij als kerk nodig hebben!' Maar als de speciale avond aanbreekt, zul je zien dat driekwart het laat afweten en iets belangrijkers te doen heeft.

Wat een enorme, belangrijke bijdrage zou een zangkoor op zo'n speciale avond zijn en hoeveel aantrekkingskracht zou dat niet hebben op nieuwe mensen om te komen. Maar als de dirigent/koorleider op zondagmorgen na de dienst een oproep zou doen om een paar uurtjes te komen zingen en/of spelen, dan ontdekt hij dat het merendeel van zijn zangkoor andere dingen belangrijker vindt.

Nee, de kerk is voor heel veel christenen allang niet meer hét centrale punt van hun leven, huwelijk en gezin. De gemeente is niet meer de hoofdstroom, maar staat op een zielige derderangse plek en dan mag je nog blij zijn. Gelukkig niet bij iedereen, maar wel bij velen!

Als Jeremia nú had geleefd, zou hij zeggen:

'*De kerk die eerst zo machtig was, de koningin van de steden, is nu veroordeeld tot slavernij.*'

3) HET DERDE WAT JEREMIA ZAG, WAS:

DE VRIENDEN VAN JERUZALEM WAREN VIJANDEN GEWORDEN.

Ditzelfde fenomeen zien we ook in de hedendaagse kerk! Heel wat scholen en gemeenschappelijke instellingen — waarvan velen nota bene door de kerk zelf zijn gesticht en ondersteund worden — spenderen veel tijd om het werk van God te beschadigen en te vernietigen. In plaats van dat zij hun stand voor God en Zijn Woord innemen en God en Zijn Woord hooghouden en verdedigen, ontkennen zij de waarde en de kracht ervan.

In dit licht is het toch niet vreemd dat de kinderen en de studenten God en de Bijbel niet tot hoofdstroom maar tot derderangs zijriviertjes maken.

4) HET VIERDE WAT JEREMIA ZAG, WAS:

ALLE SCHOONHEID EN GLANS WAREN VERDWENEN.

Jeremia zegt:

'*De wegen naar Jeruzalem treuren, omdat er niemand nog voor een feest naar Jeruzalem komt.*'

Hoe vaak hoor je ouderen niet praten over:

'*Die goeie ouwe tijd!*'

Wanneer we het over Gods opwekking in ons land hebben, dan hebben we het altijd over het verleden.

· De betrouwbaarheid
· De inzet
· De vurigheid
· De bereidheid
· De getrouwheid
· De offervaardigheid
· De bouwers van de gemeente

Die zijn schaars vandaag; in dat opzicht spreek je inderdaad over *die goeie ouwe tijd*! Een meerderheid van de kerkgangers praat meer over wat zij voor God in hun leven *gedaan hebben* dan over wat zij *nu* op dit moment voor God doen.

Met het zien van al die somberheid werd Jeremia bezwaard en daarom zegt hij:

'*In deze tijd van ellende kan Jeruzalem niet vergeten hoe prachtig ze vroeger was.*'

Als Jeremia nú had geleefd, zou hij zeggen:

'*Op het dieptepunt van de kerk denkt zij terug en kan zij niet vergeten hoe prachtig ze vroeger was!*'

De meeste oudere voorgangers denken terug aan *die goeie ouwe tijd*, toen hun kerkbanken nog vol zaten met drommen mensen. Ze denken terug aan die succesvolle doordeweekse samenkomsten en gebedsavonden waar God zo machtig en sterk met Zijn Heilige Geest aanwezig was. Ze denken terug aan die geweldige opwekkingsdiensten die tot ver na middernacht duurden, omdat de mensen *de plaats waar God werkte* niet wilden verlaten.

Ja, die goeie ouwe tijd!

5) HET VIJFDE WAT JEREMIA ZAG,

BRAK ZIJN HART, DAT HIJ HUILDE VAN VERDRIET.

Jeremia zegt:

'De vijand heeft al mijn schatten geroofd.
Ik moest toekijken hoe andere volken in mijn tempel kwamen.
Volken waarvan U gezegd had dat ze daar niet mochten komen,
zijn uw tempel binnen gegaan.'

Dit zien we vandaag ook in de hedendaagse en moderne kerk. Hoeveel kerken zijn er niet in ons land die beter een bord buiten aan de muur kunnen hangen met de tekst: 'Kerk voor heidenen', ofwel 'kerk voor de goddelozen!'

Hoeveel predikanten en dominees staan vandaag niet op de kansel te prediken over een God waar ze helemaal niet in geloven en spreken over Gods Woord waar ze helemaal niet naar wandelen.

Vraag:

Hoeveel...

· Dominees
· Predikanten
· Voorgangers
· Priesters
· Zondagschoolleiders
· Jongerenbegeleiders
· Koorleiders
· Muzikanten
· Zangleiders
· Counselors
· Diakenen
· Oudsten

· Godsdienstleraars
· Bisschoppen
· Kardinalen
· Enzovoort

... zijn er niet in Gods Koninkrijk, die nog nooit een echte '*GODSERVARING*' in hun leven hebben gehad?

Dit, lieve mensen, zijn allemaal zaken die Jeremia zag, en deze zaken beschrijven precies de toestand van de kerk in Nederland vandaag. En met het zien van al deze dingen gaat Jeremia de straat op en vraagt aan de voorbijgangers:

'*Kan het jullie dan niets schelen?*'

Jeruzalem,

- Eens vol met mensen;
nu zijn ze weg!

- Eens vol pracht en schittering;
nu verlaten en uitgestorven!

- Eens vol met vrienden;
nu vol vijanden!

- Eens rustte de zegen van God op ons;
maar dat was die goeie ouwe tijd!

Vroeger leefden Gods kinderen *afgescheiden* van de wereld, maar nu zijn Gods kinderen wereldsgezind en gelijkvormig aan de GOD-LOZE geworden.

Betekent dit dan niks voor je?
Kan het je dan niets schelen?

Als je deze vraag vandaag op straat aan een willekeurige voorbijganger zou stellen, zal je hoogstwaarschijnlijk als antwoord krijgen:

Nee, waarom zou het mij wat doen?

En dit is het punt dat ik wil maken:

Als de kerk vandaag een christen niets meer doet, waarom zou het dan een ongelovige wél wat doen? Is dit niet precies de reden waarom de nieuwe generatie niet meer in de levende God geïnteresseerd is?

Waarom reageren de mensen vandaag niet meer op het evangelie zoals vroeger?
Waarom is het zo moeilijk om mensen voor het evangelie van Jezus Christus te interesseren?
Waarom zijn er steeds meer lege banken in de kerk?
Waarom is er zo'n grote lauwheid binnen de kerk?
Waarom zijn de christenen over het algemeen zo onverschillig geworden?
Waarom doet de kerk er voor de meeste mensen niet meer toe?

Er was maar één antwoord toen.
En er is maar één antwoord nu.
De wereld is niet geïnteresseerd in de kerk,
omdat de *christenen* niet meer geïnteresseerd zijn!
Het doet de ongelovige niets,
omdat het *de gelovige* niets meer doet!

Dit is hoe triest de kerk van Jezus Christus er vandaag in ons land voor staat! De wortel van dit alles ligt in het feit dat de meeste christenen van vandaag nog nooit een persoonlijke *Godservaring* met Jezus Christus hebben gehad.

Jezus noemt die ervaring: DE WEDERGEBOORTE.

Hij zegt in Johannes 3:3:
'*Luister goed! Ik zeg je dat je alleen bij het Koninkrijk van God kan horen als je opnieuw geboren bent.*'

Misschien heb ook jij nog nooit zo'n GEESTES-ERVARING gehad waarbij je een *persoonlijke ontmoeting* had met de levende God door Zijn Zoon, Jezus Christus. Je mist hierdoor de innerlijke drijvende *kracht* van de Heilige Geest om God elke dag in je leven te ervaren.

Misschien zeg jij vandaag: 'David, wat moet ik daarvoor doen?' En wat moet de kerk vandaag doen om een ontmoeting met Jezus Christus te hebben zoals Saulus op weg naar Damascus?

Petrus geeft het antwoord in Handelingen 2:38 en zegt:

- Verander je leven.
- Geloof in Jezus.
- En laat je dopen door onderdompeling in de naam van Jezus.

Dan zal je vergeving van God ontvangen voor al je ongehoorzaamheid en je zult vervuld worden met de Heilige Geest.

HOOFDSTUK II

WANNEER HEEFT DE KERK EEN HERLEVING NODIG?

Dit is wat Jezus tegen Johannes zei op het eiland Patmos:

'Alles wat je nu gaat zien, moet je in een boek opschrijven. Stuur dat boek naar de zeven gemeenten in Asia, naar de gemeente in Efeze, in Smyrna, in Pergamum, in Tyatira, in Sardes, in Filadelfia en in Laodicea.'
- Openbaring 1:11

Bij deze 7 kerken legt Jezus de vinger op een 5-tal zere plekken waar wij vandaag heel veel van kunnen leren. Want elke zere plek laat een grote nood in de kerk zien voor een opwekking, herleving en herstel.

EERSTE NOOD:

'*Maar er is ook iets aan jullie wat Ik níet goed vind:*
jullie houden niet meer zo veel van Mij als eerst.'
- Openbaring 2:4

TWEEDE EN DERDE NOOD:

'Maar Ik vind het níet goed van jullie, dat er bij jullie in de gemeente mensen zijn die leven volgens de ideeën van Bileam. Bileam leerde koning Balak hoe hij ervoor kon zorgen dat het volk Israël van God zou afdwalen. Hij zorgde ervoor dat het hele volk Israël ging meedoen met het aanbidden van afgoden en de mannen met allerlei vrouwen naar bed gingen. Op dezelfde manier zijn er in jullie gemeente mensen die leven volgens de ideeën van de Nikolaïten. Maar Ik haat wat de Nikolaïeten doen.'
- Openbaring 2:14-15

VIERDE NOOD:

'Jullie denken dat jullie leven, maar jullie zijn dood.'
- Openbaring 3:1

VIJFDE NOOD:

'Ik weet óók dat jullie geloof niet koud is en ook niet heet. Was jullie geloof maar koud of heet! Maar het is lauw. En omdat jullie niet koud of heet zijn, maar lauw, zal Ik jullie uitspugen.'
- Openbaring 3:15-16

Hoe Jezus deze uitspraken ook bedoeld heeft, één ding is zeker: het is een vingerwijzing naar de kerk van die tijd. Hij verwijt hun dat zij tekortschieten en wil met Zijn woorden de kerk wakker schudden. En dat is precies wat God vandaag door deze boodschap ook door mij heen wil doen.

Aan de andere kant van hun tekortschieten was de kerk ook zeer lofwaardig en Jezus aarzelt dan ook niet om die lofwaardige punten te noemen. Maar ondanks die lof blijft het feit dat ze tekortschoten, en laat dat nu precies de reden zijn dat zij beroofd werden van hun kracht en invloed.

Iets wat we vandaag in onze generatie ook zien. In dit licht had de kerk in die tijd een *opwekking*, *herleving* en *herstel* nodig en wij vandaag niet minder. Laten we hier op dit belangrijke punt wat meer inzoomen.

LATEN WE KIJKEN NAAR DE EERSTE NOOD:

'Jullie houden niet meer zo veel van Mij als eerst.'

Er zijn drie karaktereigenschappen die de eerste liefde in zich meedraagt en waarvan ik denk dat je die op de een of andere manier ergens in je leven hebt ervaren. Je weet dus waarover ik spreek als ik zeg:

1) INTENS ENTHOUSIASME

Luister eens naar het praten van een meisje dat voor het eerst doorheeft dat ze verliefd is geworden op een jongen. De gesprekken gaan over allerlei verschillende dingen, maar dat verliefde meisje kan over niets anders praten dan die jongen, de man van haar keuze.

Probeer er maar eens tussen te komen of iets onaardigs te zeggen over de jongen op wie ze stapelverliefd is. Ze veegt de vloer met je aan, want alles, ja, werkelijk alles aan die jongen is hosanna. Haar vriendinnen kunnen die jongen vergelijken met andere jongens, maar in het hoofd van dat verliefde meisje is er niemand zoals hij.

Met andere woorden:

Het *enthousiasme* van je begin-liefde reikt tot aan de sterren in de hemel!

En daarom is het vandaag heel droevig hoeveel christenen het enthousiasme van hun eerste liefde voor Jezus zijn verloren. En dan spreek ik nog niet eens over: INTENS enthousiasme!

Wat velen niet beseffen, is dat het verliezen van je begin-liefde een verwoestende werking op je leven en je omgeving heeft. Er was namelijk een moment dat 1.000 tongen niet genoeg waren om jouw liefde voor Jezus te uiten.

Hoelang is jouw tong al stil?

2) HET ENTHOUSIASME VAN JE EERSTE LIEFDE IS GEKOPPELD AAN EEN INTENS VERLANGEN OM DICHT BIJ DEGENE TE ZIJN VAN WIE JE ZOVEEL HOUD!

Kijk eens naar een jongen die hopeloos '*In love*' is. Hij zal elke gelegenheid aangrijpen om in de buurt van het meisje van zijn dromen te komen. Al is die gelegenheid nog zo klein! Als er geen gelegenheid is om in de buurt te komen, dan zit hij uren te plannen om er een te verzinnen. Hij zal zijn afspraken verzetten of zelfs laten vervallen, onafgemaakt zijn werk laten liggen en maaltijden overslaan als dat maakt dat hij bij zijn meisje kan zijn. Ja, die verliefde jongen doet *alles* wat in zijn vermogen ligt om de honger in zijn binnenste te stillen om in de buurt van zijn vlam te komen.

Wanneer twee mensen gescheiden zijn, is de liefde dor, droog en zelfs dood. In ieder geval bij één van hen. Maar sterk is het *intense verlangen* van pasbekeerden om heel dicht bij Jezus te zijn.
Waar je ook maar de tegenwoordigheid van God kan voelen

en ervaren, daar wil een pasbekeerde aanwezig zijn. Dat is ook meteen de reden dat mensen heel trouw zijn in het bezoeken van de samenkomsten.

Met deze wetenschap is het ook heel triest wanneer mensen wél het verlangen hebben naar het bezoeken van hun sportschool, muziek-/danslessen, bioscoop, het lezen van boeken, het kijken van series, het surfen op hun sociale mediakanalen, het verblijven bij (vaak onbekeerde) familieleden en vrienden, het betrokken zijn bij allerlei maatschappelijke belangen, enzovoort; maar hun verlangen om dicht bij Jezus te zijn hebben ze verloren. Laat staan hun INTENSE verlangen!

Hoeveel kinderen Gods zouden vandaag niet moeten bekennen dat zij het verlangen in hun hart om dicht bij Jezus te zijn, hebben verloren. En dat is nu precies hét karaktereigenschap van je eerste liefde tot God!

3) HET VERLANGEN OM TE DIENEN

Het verlangen om te dienen is een van de sterkste indicaties dat iemand hopeloos verliefd is. Het doet zich het sterkst voor in het beginstadium van verliefdheid. Er is niets te veel gevraagd. Hoe groter het offer, hoe heerlijker het gevoel is van 'Houden van'. Het is onmetelijk hoe vér iemand gaat in het dienen, om zijn/haar liefde te tonen aan degene van wie ze zoveel houden. Daarom hebben pasbekeerden zo'n heel groot verlangen in hun hart om Jezus te dienen. Jezus heeft zoveel voor hen gedaan, dat ze met heel hun hart zeggen: '*Heer, wat kan ik voor U doen?*'

Hoeveel kinderen Gods zouden vandaag niet moeten bekennen dat het *vuur* om God te dienen in hun hart bijna of geheel is uitgeblust? En dat is nu precies hét karaktereigenschap van je eerste liefde tot God!

LATEN WE KIJKEN NAAR DE TWEEDE NOOD:

'De valse leerstellingen van Bileám.'

Toen de Israëlieten na vele overwinningen bij de rivier de Jordaan kwamen, stond er nog maar één volk tussen hen en het beloofde land in en dat waren de Moabieten. Balak was de koning van dat land en hij was heel erg bang voor de Israëlieten vanwege de vele overwinningen die zij hadden behaald.

Koning Balak had vernomen dat er een of andere onzichtbare *kracht* met hen was, waardoor zij onoverwinnelijk waren. En hij dacht: als ik niet snel iets bedenk om die kracht uit te schakelen dan ben ik straks ook de sjaak.

Daarom bedacht Balak een listig plannetje en zond de profeet Bileam naar hen toe om hen te vervloeken. Maar telkens als de profeet het volk van Israël wilde vervloeken, werd hij in zijn binnenste gedreven om hen te zegenen.

Ten einde raad veranderde Bileam zijn tactiek.

In plaats op te gaan om de Israëlieten te vervloeken, begon hij een vals gerucht te verspreiden, namelijk: Dat een afgescheiden leven van andere volkeren met hun afgoden niet nodig is en dat het geen probleem is om te trouwen met de Moabitische vrouwen. Bovendien was het oké om ook deel te nemen aan hun heidense rituelen.

Maar de waarheid was dat God deze dingen uitdrukkelijk had verboden!

Helaas volgden vele Israëlieten het advies van Bileam. Het gevolg daarvan was dat er een verschrikkelijke plaag onder de Israëlieten uitbrak, waardoor 24.000 manschappen uit het leger stierven. Het gevolg daarvan was weer dat Israëls leger verzwakte en slagkracht verloor.

Wat laat dit zien?

Dit laat zien dat, zolang Israël de muren van afgescheiden zijn tussen hen en de heidense volkeren om hen heen hoog hield, zij sterk en onoverwinnelijk waren. Maar het moment dat zij die muren naar beneden haalden, verloren zij hun kracht.

Lieve mensen, de kerk van Jezus Christus heeft vandaag een geweldige kracht en een sterk getuigenis zolang er een duidelijke *grens* ligt tussen de gelovigen en de ongelovigen. Maar als de kerk de leer van Bileam volgt, verliest zij, net als het volk van Israël, haar invloed en kracht.

Omdat de kerk hierin gefaald heeft, heeft zij vandaag een opwekking, herleving en herstel nodig!

LATEN WE KIJKEN NAAR DE DERDE NOOD:

'De leer van de Nicolaïeten.'

De Nicolaïeten hadden een soort van hiërarchie in de kerk die de deur naar hoogmoed opende en zij hadden een houding van: *'Ik ben geestelijker dan jij en ik ben heiliger dan jij.'*

Als er één ding is waar de levende God een gruwelijke hekel aan heeft, dan is het '*hoogmoed*'. Hoogmoed is een van de grootste obstakels in de kerk en in het leven van een kind van God waardoor je niet kunt groeien in Gods kracht en genade.

Hoogmoed is ook het grootste obstakel voor een doorbraak in de gemeente en een opwekking in de kerk.

Als er ooit iemand in het christendom reden heeft gehad om te roemen en zich boven zijn broeders en zusters te plaatsen, dan was het de apostel Paulus wel. Tóch zegt hij: '*Ik heb niks te roemen dan alleen in het kruis van Christus!*' Wat een getuigenis had deze man!

Jezus veroordeelt de gedachte dat je heiliger, beter of geestelijker bent dan je broeder en zuster. Daarom heeft de kerk vandaag een *herleving* nodig!

LATEN WE KIJKEN NAAR DE VIERDE NOOD:

'Een naam, maar dood.'

De reputatie van de kerk was groter dan hun leven. Deze kerk moet een geweldig werk voor God hebben gedaan, waardoor zij door de jaren heen 'naam en faam' hebben gemaakt. Ze hebben door hun geweldige werk hun naam en faam weten vast te houden, maar hun geestelijk niveau was gedaald tot het NULPUNT, zodat ze geestelijk *dood* waren.

Befaamd, beroemd, gevierd, bekend, maar… dood!

Hoeveel kerken zijn er vandaag niet die zich iets van deze nood moeten aantrekken? Je bent een monument geworden van een goeie ouwe tijd en in dit licht heb je eigenlijk niets om trots op te zijn. En daarom heb je *herstel* nodig!

LATEN WE KIJKEN NAAR DE VIJFDE EN LAATSTE NOOD:

'Je ben niet koud, je bent niet warm.'

Dit is een van de grootste noden in de kerk van vandaag. Niet koud en niet warm zijn maakt je 'LAUW'! En door lauw te zijn heb je een gebrek aan overtuigingskracht!

Er zijn heel veel lauwe kerken en christenen in Nederland!

Als je vandaag een sterke kerk wil zijn dan zul je er volkomen van overtuigd moeten zijn dat het evangelie van Jezus Christus en de Bijbel (Gods Woord) DE WAARHEID is!

Als prediker van het evangelie zul je die waarheid met volle overtuiging moeten kunnen prediken en verdedigen.

De kerk die haar overtuiging heeft verloren dat het evangelie van Jezus Christus de waarheid is en dat de Bijbel de waarheid is, zit in grote nood. Want hoe kun je andere mensen overtuigen van iets waar je zelf niet van overtuigd bent?

De kerk moet in *vuur en vlam* voor Jezus staan en met volle overtuigingskracht prediken dat Jezus Christus de weg, de waarheid en het leven is. En omdat dit vandaag in heel veel kerken ontbreekt, heeft zij een opwekking, herleving en herstel nodig!

Even alles op een rijtje:

· Je houdt niet zoveel meer van Mij zoals in het begin
· Je bent gelijkvormig geworden aan de wereld
· Je bent hoogmoedig geworden
· Je bent niet levend maar dood
· Je bent niet koud en ook niet warm

Lieve mensen, legt God misschien vandaag door middel van dit boek, Zijn vinger op de zere plek in jouw persoonlijke leven? Als je hieraan gehoor geeft, gaat Hij dingen in jouw leven veranderen en ligt de weg open voor een geestelijk herstel en een opwekking in jouw leven en kerk!

HOOFDSTUK III

HOE KAN DE KERK WORDEN OPGEWEKT?

De levende God zegt:

'Als Mijn volk echt spijt heeft en weer tot Mij gaan bidden, als het stopt met de slechte dingen die het doet en weer gaan leven zoals Ik het wil, dan zal Ik vanuit de hemel naar hun gebed luisteren en hun vergeven dat ze Mij ongehoorzaam zijn geweest. Dan zal Ik zorgen dat het weer goed gaat met hun land.'
- 2 Kronieken 7:14

De Bijbel leert ons dat God voor de gelovigen in Christus heel veel zegeningen heeft weggelegd. Maar de Bijbel leert ook dat de gelovigen aan bepaalde voorwaarden moet voldoen om die zegeningen te krijgen.

Met andere woorden: God wil je bewaren in het verkeer, maar Hij verwacht wel dat je je houdt aan de regels en dat je opmerkzaam bent. Zo is het ook met je gezondheid. Als je ongezond leeft is het moeilijk om gezond te blijven. Zo is het ook met het kwaad. Als je wilt dat God je beschermt moet je niet bewust het verkeerde pad opgaan. Hetzelfde principe geldt op elk gebied in je leven.

God heeft voorwaarden gesteld waarop Hij je kan, wil en zál zegenen. Als jij je houdt aan die voorwaarden, dan mag je ook Gods zegen op je leven verwachten. Opwekking, herleving en

herstel zijn hierop geen uitzondering!

Als een afgedwaald kind van God alleen maar zit te wachten tot er iets gebeurt, gebeurt er nooit iets, want God zegt hier in 2 Kronieken 7:14 heel duidelijk:

· Dat Hij de ongehoorzaamheid (zonde) zal vergeven
· Dat Hij het land zal herstellen, zodat het weer goed zal gaan

Maar dan wel onder de voorwaarde dat Zijn verdwaalde kinderen:

· Spijt hebben
· Weer tot God bidden
· Stoppen met slechte dingen doen
· Weer leven zoals God het wil

De Bijbel zegt dat God niet veranderd is en dat Hij Zijn afgedwaalde en verloren kinderen weer terug wil brengen. Ja, God is Dezelfde gisteren, vandaag en tot in eeuwigheid. (Hebreeën 13:8)

God wil een opwekking geven in de grootste kerk van Nederland! Hij verlangt ernaar om ons de zonden te vergeven, om ons land te herstellen, om Zijn geweldige kracht te laten zien, om Zijn grote genade en goedheid te tonen, om Zijn kerk te herstellen, te zegenen en weer krachtig te maken.

Maar om die zegen van opwekking, herleving en herstel te krijgen, is het wel nodig om aan Gods voorwaarden te voldoen! Gods verloren kinderen kunnen niet van God verwachten dat Hij uit de hemel hoort, tenzij zij voldoen aan Zijn voorwaarden.

Toen God aan ons mensen Zijn grote reddingsplan presenteerde door Zijn Zoon Jezus te zenden, maakte Hij het ons zo makkelijk mogelijk. Om gered te worden hoef je zélf helemaal niets te doen, dan alleen Gods reddingsplan te *geloven* en te *aanvaarden*, ofwel aan te nemen.

Als je ergens in je leven van God bent afgedwaald en je verlangt naar een herleving, een opwekking en een volledig herstel, dan komt daar net iets meer bij kijken dan alleen geloven en aannemen. Dat is denk ik de reden dat zoveel van Gods verdwaalde kinderen nog altijd geen herstel in hun leven hebben gevonden. Ze kunnen gewoon de moed niet opbrengen om de prijs hiervoor te betalen om aan Gods voorwaarden te voldoen.

In 2 Kronieken 7:14 stelt God slechts VIER VOORWAARDEN aan een opwekking, een herleving en een volledig herstel. Ik denk dat die vier voorwaarden vandaag nog altijd van kracht zijn in het leven van een verloren zoon of dochter van God. Als de kerk aan deze voorwaarden voldoet, zal zij beslist en zeker een opwekking en herstel ervaren.

Daarentegen zal er beslist en zeker géén opwekking en herstel plaatsvinden zonder te voldoen aan deze vier voorwaarden! Niet in de kerk, niet in het leven van een verloren kind van God en ook niet in ons land.

'Als Mijn volk echt ***spijt heeft*** *en* ***weer tot Mij gaan bidden****, als het* ***stopt met de slechte dingen die het doet*** *en* ***weer gaan leven zoals Ik het wil****, dan zal Ik vanuit de hemel naar hun gebed luisteren en hun vergeven dat ze Mij ongehoorzaam zijn geweest. Dan zal Ik zorgen dat het weer goed gaat met hun land.'*
- 2 Kronieken 7:14

1) SPIJT HEBBEN!

Dat betekent:

Je voor God *buigen*, je voor God klein maken, je voor God verlagen, je voor God vernederen en in God je meerdere kennen. Het is één ding om je te vernederen voor mensen en een ander ding om je te vernederen voor God.

In dit vers spreekt God over *de relatie van zijn kinderen tot Hém* en niet hun relatie tot de andere volkeren om hen heen. Er zijn namelijk christenen die denken aan Gods voorwaarden te voldoen als ze in de ogen van hun medemensen nederig zijn. Ze doen zich voor alsof ze zo nederig en klein zijn, maar het tegendeel is waar. Dit zijn vaak de meest hoogmoedige mensen die er in de kerk te vinden zijn. Deze mensen weten niets van het hebben van ECHTE SPIJT EN ECHT BEROUW VOOR GOD over hun ongehoorzaamheid en zonden.

Het is dus mogelijk om je voor mensen te vernederen en in dezelfde tijd voor God niet. Maar het is niet mogelijk om je voor God te vernederen en voor mensen niet. En dat spijt hebben, dat berouw hebben ten opzichte van God is juist zo heel erg belangrijk voor een herleving in je leven. Want herstel komt alleen maar door het feit dat je je tot God bekeert en dat je je voor God vernedert en berouw hebt.

Er moet ergens een *helder moment* in je leven/hart/denken komen dat je je realiseert en zegt:

- *Ik zit fout*
- *Ik heb gezondigd*
- *Ik heb vergeving nodig*
- *Ik heb God nodig*

Dát is het moment dat je in God je meerdere ziet, dat je je klein voor God maakt, dat je je voor Gods genade buigt en dat je zegt:

Oh, God ik heb zo'n spijt. Alstublieft vergeef mij toch!

Als je deze ervaring nog nooit in je leven hebt gehad, is het onmogelijk om jezelf een kind van God te noemen. Want alleen als je je eigen, vuile gerechtigheid ziet, verlang je naar Gods heilige gerechtigheid, reiniging, liefde en vergeving.

En bid je met heel je hart:

Oh, God, ik heb U niks te geven dan alleen een zondig hart. Hulpeloos klem ik mij vast aan het ruwhouten kruis waar u voor al mijn zonden stierf. Oh, Here God, alstublieft, red mijn ziel en was mij rein, want dán alleen zal ik witter zijn dan sneeuw!

Lieve mensen, het moment dat je dit in alle oprechtheid doet, redt en reinigt God je ziel. Dat heet 'GENADE'! En dit is precies het punt waar de kerk en vele verloren kinderen Gods de weg volledig zijn kwijtgeraakt. Ze hebben hun zicht op Gods goedheid en genade verloren en daarom hebben ze een herleving in hun binnenste nodig.

Hoelang je ook een christen bent, uit jezelf ben je niks en kan je niks. Alleen uit en door Gods genade word je gered en hersteld. Door genade leef je! Hoe meer je dit beseft, hoe meer je door God gebruikt kunt worden! En dit is dan ook precies de reden waarom er zo veel mensen zijn die niet door God gebruikt kunnen worden —hoe goed ze ook zijn— gewoon omdat ze te veel van zichzelf denken.

Ik weet waar ik het over heb, want ik hoor mijn hele leven al: 'Wie denkt die Maasbach wel niet dat hij is? Hij predikt elke week het evangelie van Jezus Christus aan vele mensen, maar heeft

zelf niet eens de theologische school doorlopen!' Inderdaad, de school van theologie heb ik niet gevolgd, maar dat is juist mijn grote kracht! Daarom spreek ik eenvoudig en de taal van het volk, zodat iedereen en zelfs een kind mij kan begrijpen. Ja, ik verwissel weleens het 'kunnen' met 'kennen' en het 'liggen' met 'leggen'. En ja, mijn grammatica klopt niet altijd. Ik weet het en ben mij ervan bewust. Maar daarom is het wonder des te groter dat de levende en almachtige God een eenvoudige man als ik kan en wil gebruiken. Er zijn vele anderen die veel beter en meer geschikt zijn dan ik, maar God zegt: '*David, het gaat er niet om wie jíj bent; ga en vertel de mensen wie IK ben!*'

Dus luister, lieve mensen, want dit is belangrijk!

In het werk van God maakt het niet uit wie jíj bent; wat belangrijk is, is dat jij weet wie Gód is! Het maakt daarbij niet uit wat jíj kan doen, maar wat God kan doen door iemand die zich voor God klein heeft gemaakt en die in God zijn/haar Meerdere ziet.

Zonder te voldoen aan deze voorwaarde kan God niks in je leven en de kerk doen!

2) WEER TOT GOD BIDDEN

De tweede voorwaarde is: bidden.

Het is eerst: *je bekeren*, ofwel *je tot God keren*, en daarna: bidden. De tweede voorwaarde wordt pas effectief als aan de eerste voorwaarde is voldaan. Een gebed dat niet voortkomt uit spijt en berouw is krachteloos.

Al dat bidden zonder spijt is verloren tijd en energie. Het reikt niet verder dan het plafond. Maar een oprecht gebed uit een *berouwvol hart* dat zich in nederigheid voor God heeft neergebogen, bereikt

en beweegt het hart van God. Jezus geeft hiervan een prachtig voorbeeld in Lukas 18:10-14:

'Twee mensen gingen naar de tempel om te bidden. De één was een Farizeeër, de ander een belastingontvanger. De Farizeeër ging breeduit staan en bad bij zichzelf: 'God, ik dank U dat ik niet zo ben als de andere mensen. Want zij zijn hebzuchtig, oneerlijk en ontrouw, en ik niet. Dank U ook dat ik niet ben zoals die belastingontvanger daar. Twee dagen per week sla ik het eten over. En ik geef U een tiende deel van alles wat ik heb.' Maar de belastingontvanger bleef op een afstand van de tempel staan en wilde zelfs niet naar de hemel opkijken. Hij wrong zijn handen van spijt en zei: 'God, vergeef mij alstublieft de slechte dingen die ik heb gedaan!' Ik zeg jullie: deze belastingontvanger had van God vergeving gekregen toen hij weer naar huis ging. Maar de Farizeeër niet. Want als iemand zichzelf heel belangrijk vindt, zal hij worden vernederd. Maar als iemand heel bescheiden over zichzelf denkt, zal hij worden geëerd.'

Vele verdwaalde kinderen van God vergeten vaak dat *nederigheid* dé schakelaar is om Gods kracht aan te zetten. En als ik naar de geschiedenis kijk van opwekking en herstel die in het verleden hebben plaatsgevonden, dan sta ik altijd weer verbaasd van de *overtuiging* van zonden die er was. De geschiedenis van herstel en opwekking laat ons ook zien dat de overtuiging van zonde altijd kwam wanneer Gods kinderen zich voor God vernederden en gingen bidden.

Met andere woorden: een gebrek aan overtuiging van zonden komt door een gebrek aan bidden. In de samenkomsten van de bekende opwekkingsprediker Charles Finny was de overtuiging van zonde zo groot, dat hij vanwege het gehuil van de mensen die spijt en berouw kregen, zijn boodschap vaak niet kon afmaken.

Jozua had een soortgelijke ervaring in zijn strijd tegen de Amalekieten. Mozes was op de berg aan het bidden en Jozua met

zijn manschappen in het dal aan het vechten. Elke keer als de staf van Mozes omlaag ging, had Amalek de overwinning Elke keer als de staf omhoog werd gehouden had Israël de overwinning.

De strijd duurde zo lang dat Mozes moe werd om de staf boven zijn hoofd te houden. Daarom kwamen Aäron en Hur om hem te ondersteunen, zodat de staf omhoog bleef. En omdat op deze wijze de staf omhoog bleef, heeft Jozua met zijn mannen een geweldige overwinning op de vijand behaald. Niet omdat hij en zijn mannen zo geweldig waren, maar omdat op de berg drie mannen door hun gebeden constant in contact waren met God.

Herleving, herstel en opwekking kan komen in de grootste kerk van Nederland onder al Gods verloren en verdwaalde kinderen, als zij het geheim gaan leren kennen van de kracht van *gebed*.

3) STOPPEN MET SLECHTE DINGEN DOEN

Stoppen met slechte dingen doen betekent in één woord: BEKEREN!

Je kan aan alle voorwaarden voldoen, maar als je je niet tot God bekeert, dan kan God niets voor je doen. Zonder bekering zal God je ook nooit kunnen herstellen, laat staan dat Hij een opwekking in jouw leven kan brengen.

Er zijn christenen die hun best doen om recht voor God te leven, maar in dezelfde tijd lopen ze in hun hart rond met jaloezie, afgunst, onvergevingsgezindheid, enzovoort. Je dénkt dan als een gelovige, maar leeft als een zondaar!

God is heel duidelijk!

Wil je herstel, wil je een opwekking, wil je een herleving? Dan zul je moeten stoppen met het doen van slechte dingen, ofwel: je bekeren. Als je dat niet wilt, dan kan je je de moeite besparen om aan de rest van de voorwaarden te voldoen.

4) WEER LEVEN ZOALS GOD HET WIL

Als Gods kinderen *gehoorzaam* waren aan Gods geboden, dan wandelden zij ook in Gods wegen en dan uitte God Zich door Zijn aangezicht tot hen te wenden. Maar als zij ongehoorzaam waren, dan wendde Hij Zijn aangezicht altijd van hen af.

Wanneer God zegt: 'Ga weer leven zoals Ik het wil', dan betekent dat dat je weer gaat leven *in het middelpunt van Zijn wil*. Dit is de vierde voorwaarde. Het verdwaalde kind dat hersteld wil worden, waardoor God Zijn aangezicht weer naar het kind zal richten, gaat leven in het middelpunt van Gods wil. Want één van de belangrijkste principes van een kind van God is:

Vader, niet mijn wil, maar Uw wil geschiede!

Alles wat Jezus zei en deed werd geleid door dat ene principe:
Niet Mijn wil, maar Uw wil geschiede!

Wil je herstel? Wil je een doorbraak in je leven? Wil je een opwekking in je kerk? Dan zul je Gods wil moeten zoeken en daarnaar gaan leven. Wat je zelf wilt, doet er niet toe! Dat betekent dat je eigen dromen en ambities altijd op de tweede plaats komen en dat wat God wil altijd, maar dan ook altijd, op de éérste plaats.

Leven in het middelpunt van Gods wil is essentieel voor een opwekking en herstel in het leven van Gods verdwaalde kinderen en de kerk.

HOOFDSTUK IV

WAT GEBEURT ER ALS DE KERK WORDT HERSTELD?

De apostel Paulus zegt:

'God is in staat om eindeloos veel meer te doen dan wij kunnen bidden of bedenken. Dat doet Hij door de kracht die in ons werkt.'
- Efeziërs 3:20

Niet alle opwekkingen zijn hetzelfde!

Sommige dingen die in de ene opwekking gebeuren, hoeven niet per se plaats te vinden in een andere opwekking. De karaktereigenschappen kunnen in elke opwekking anders zijn. Maar als je de opwekkingen uit het verleden bestudeert, dan zie je dat in élke opwekking VIER FUNDAMENTELE KARAKTEREIGENSCHAPPEN altijd hetzelfde zijn.

Daarom denk ik dat deze vier eigenschappen hét bewijs vormen dat er een opwekking gaande is. Met andere woorden: als deze vier bewijzen er niet zijn, dan is er (wat men ook beweert) geen opwekking gaande. Wat er dan wél gaande is, weet ik niet en hoeft ook niet altijd verkeerd te zijn, maar een opwekking is het in ieder geval niet!

HET EERSTE BEWIJS DAT ER EEN OPWEKKING GAANDE IS.

- *'De eenheid van de gelovigen'*

Een helder bewijs dat de opwekking in de kerk nog vér weg is, is een gebrek aan eenheid onder de gelovigen.

Een opwekking die wordt toegeschreven aan een bepaalde groep christenen, wordt altijd gekenmerkt door het feit dat de mensen van die groep geheel en al onder de dominante invloed en leiding staan van de Heilige Geest. En als dat het geval is, dan is het resultaat altijd: EENHEID ONDER DE GELOVIGEN in Christus.

Toen Jezus naar deze aarde kwam, deed Hij twee dingen:

1) Hij verdeelde de mensen in twee groepen:
   degenen die in Hem geloven en degenen die niet in Hem geloven.

2) Hij bracht allerlei soorten van mensen bij elkaar tot één Lichaam ofwel Kerk, waarvan Hijzelf het Hoofd is. Jongens, meisjes, mannen en vrouwen uit allerlei lagen van het volk, uit allerlei rangen en standen en uit alle rassen.

De apostel Paulus zegt:

'*Want Jezus heeft ons vrede gegeven, door Zichzelf. Hij heeft van Joden en niet-Joden één volk gemaakt. Eerst stond de wet van Mozes als een muur tussen ons in. We leefden als vijanden van elkaar. Maar Hij heeft die muur weggebroken.*'
- Efeziërs 2:14

Mensen die anders onderling verdeeld zijn met allerlei opgetrokken muren die scheiding brengen, worden - door *bezield* te zijn met de Heilige Geest - tot EENHEID in Christus gemaakt.

Wanneer christenen oprecht wandelen voor Gods aangezicht, zoals dat in een opwekking het geval is, dan zijn de muren - die tussen hen scheiding maakten - door de kracht van de Heilige Geest weggebroken. Hierdoor zijn de hindernissen om met elkaar één te zijn weg! Als deze hindernissen weg zijn, ligt de weg open om echte en lieflijke fellowship met elkaar te hebben, en samen te werken.

Gedurende een opwekking worden de scheidingsmuren van gevoelens en emoties afgebroken. Als er geen opwekking is, heb je helaas altijd jaloezie en afgunst onder Gods kinderen. Maar onder de dominante invloed en leiding van de Heilige Geest worden scheidingsmuren van jaloezie en afgunst afgebroken. Als dat gebeurt, ontstaat er eenheid.

Als er geen opwekking is, heb je altijd haat en nijd onder Gods kinderen. Maar als de dominante invloed en leiding van de Heilige Geest alles onder controle heeft, zal de Geest van Gods grote liefde heersen.

Jammer genoeg zijn jaloezie, afgunst, haat en nijd onder Gods kinderen een hele gewone zaak wanneer er geen opwekking gaande is. Raar maar waar! Dit hoort natuurlijk niet zo te zijn, maar je vindt het in elke kerk en gemeente. Maar tijdens een opwekking hebben al deze emoties en gevoelens geen plaats.

Eén voor één worden al deze muren afgebroken door de kracht en aanwezigheid van de Heilige Geest. Scheidingsmuren van denominaties, ofwel kerkgenootschappen, worden in een opwekking ook weggebroken. Als de dominante invloed en leiding van de Heilige Geest alles onder controle heeft, vallen ook de namen van al die kerkgenootschappen weg. Ja, alle toko's en

heilige huisjes vallen weg!

Dít zie je terug in alle opwekkingen die in het verleden hebben plaatsgevonden.

Wanneer je bij de hemelpoort komt en Petrus doet open, dan zal hij je niet vragen: 'Ben jij katholiek, hervormd, protestant, gereformeerd, baptist, methodist, evangelisch of van pinksteren?'

Maar welke mensen vind je dan wél in de hemel?

Heel simpel: mensen die God liefhebben en wier naam geschreven staan in het Boek des Levens! Misschien vraag je nu: 'Hoe kan ik mijn naam in het Boek des Levens laten zetten?' Heel simpel! Jezus Christus aannemen als jouw Redder en Verlosser en doen wat we in het vorige hoofdstuk hebben besproken.

- Spijt hebben van je zonden
- Stoppen met slechte dingen doen
- Tot God gaan bidden
- Gaan leven zoals God het wil

Lieve mensen, er komt een dag dat alle kerkgenootschappen tot het verleden behoren. De enige kerk die er zal zijn is 'De Levende Kerk van Jezus Christus', waarvan de vele leden een eenheid vormen tot één Lichaam die samengebonden is door de band van Gods liefde.

Scheidingsmuren van allerlei leerstellingen worden door een opwekking ook weggebroken. Vandaag zijn er binnen de kerk duizenden leerstellingen die verhinderen dat Gods kinderen één zijn en samenwerken. Al die leerstellingen werken als scheidingsmuren en bevorderen zeker niet de eenheid onder Gods kinderen. Nee, het maakt het eerder stuk.

Gedurende een opwekking worden al die regeltjes opzijgezet om *het grotere belang* te dienen. Als er geen opwekking is, spelen al die regeltjes een grote rol in de vele kerkgenootschappen die Nederland rijk is. Maar als de dominante invloed en leiding van de Heilige Geest alles onder controle heeft, breekt de kracht van de Heilige Geest al die regels weg en ontstaat er een GODDELIJKE EENHEID onder Gods kinderen.

De enige belangrijke regel die overblijft, is de vraag:

STA IK RECHT VOOR GOD?

Het antwoord op deze vraag is veel belangrijker dan de twist over al die regeltjes en leerstellingen. In een opwekking vallen al die muren die scheiding brengen weg en ontstaat er eenheid onder Gods volk.

HET TWEEDE BEWIJS DAT ER EEN OPWEKKING GAANDE IS.

- *'Een passie voor zielen'*

In elke opwekking worden Gods kinderen opgewekt in een passie voor zielen. Dat is de hele eenvoudige reden dat er in een opwekking zoveel mensen tot bekering komen. Wanneer de gemeente door een opwekking in vuur en vlam komt te staan, stort God door de Heilige Geest een passie voor zielen in het hart van de gelovigen uit.

Opwekking brengt *liefde voor mensen* in het hart van een kind van God. Je wilt hen winnen voor Jezus, wie het ook is! Door die passie strek je je uit naar een ieder die het maar horen wil. En je wilt hun vertellen over Gods grote liefde en wat Jezus allemaal heeft gedaan.

Je komt erachter dat als je ze bestraft, je hen niet kunt winnen. Door hen te bekritiseren lukt het ook niet om hen voor Jezus te winnen. En als je ze veroordeelt, komen ze al helemaal niet. Maar als je hen kan overtuigen dat God hen liefheeft en dat jij hen liefhebt, is het halve werk al gedaan en doet God de rest.

Dat is de reden dat wij met al onze en evangelisatiegroepen van de kerk de straten opgaan met T-shirts, vlaggen, banners, folders en de slogan: 'YOU ARE LOVED!' We schminken de kinderen, draaien ballonfiguren voor ze, spelen spelletjes zoals blikgooien met jongeren, geven ouderen quizvragen, een folder, boek of brochure, en in dezelfde tijd praten we al spelend over onze geweldige Helper Jezus Christus en wat Hij allemaal heeft gedaan en nog steeds doet. Ja, 'You are Loved' werkt echt beter dan 'hel en verdoemenis'. En de Bijbel zegt: 'Wie zielen vangt, is wijs!'

Natuurlijk kan je dit doen uit verplichting of uit een verantwoordelijkheidsgevoel die op je rust, of omdat het je taak is of gewoon omdat Jezus het in Markus 15:16 zegt, maar de beste methode is nog altijd: UIT LIEFDE!

Het succes van hoeveel mensen jij tot Christus brengt, hangt dus sterk af van hoeveel liefde jij voor hen hebt. Hoe meer liefde, hoe meer *vrucht* je zal dragen.

Dus…

Als er geen passie voor zielen is, is er misschien wel iets goeds gaande, maar in ieder geval niet een opwekking!

HET DERDE BEWIJS DAT ER EEN OPWEKKING GAANDE IS.

- *'Een brandend getuigenis dat zijn werk doet'*

Als er geen opwekking is, brengen veel en mooie woorden weinig resultaat. Vele boodschappen van veel predikanten dragen weinig of geen vrucht en vele getuigenissen van Gods kinderen hebben weinig of geen effect, als er geen opwekking gaande is.

Maar als de predikers en Gods kinderen onder de dominante invloed en leiding van de Heilige Geest staan, komen er brandende getuigenissen die een veranderend effect hebben op de levens die het horen.

Wanneer de boodschap onder de kracht en zalving van de Heilige Geest gebracht wordt, brengt zij *leven* en *verandering* aan hen die het horen.

In elke opwekking uit het verleden vind je mensen met vurige getuigenissen die een levensveranderende ervaring hebben meegemaakt. Door hun getuigenis wordt God verheerlijkt, waardoor er altijd mensen zijn die hierdoor tot bekering komen.

Het 11e hoofdstuk van Johannes vertelt ons dat Jezus Zijn vriend Lazarus uit de dood heeft opgewekt. Het nieuws van dit grote wonder verspreidde zich als een vuurtje over stad en land. Het kwam ook bij de kerkleiders van die tijd. Zij waren er door hun jaloezie en afgunst tegenover Jezus, op z'n zachtst gezegd, niet blij mee. Ze besloten hierop Jezus te doden!

Zes dagen vóór Pasen gaat Jezus weer naar Martha en Maria. De vrienden van Jezus en vele mensen kwamen kijken, want zij wilden niet alleen Jezus zien, maar natuurlijk ook Lazarus die door Jezus uit de dood was opgewekt.

Nu hadden de kerkleiders een nog groter probleem, want de mensen zagen niet alleen Jezus, maar ook Lazarus die dood was geweest maar nu leeft! Toen ze dát zagen, dankten zijn God en geloofden in Hem.

Toen de kerkleiders dát weer zagen, wilde ze niet alleen Jezus doden, maar ook Lazarus. Want zolang Lazarus leefde, kwamen er mensen tot het geloof in Jezus Christus door het getuigenis van wat Jezus voor hem gedaan had.

Wat zou het toch geweldig zijn als elke gelovige in Christus vandaag een moderne Lazarus zou zijn en getuigen van wat Jezus voor hen gedaan heeft.

Lieve mensen, de kerk en elk kind van God heeft een nog veel groter getuigenis dan Lazarus. Wij hebben een levend getuigenis van een eeuwig leven met God door wat Jezus Christus voor ons heeft gedaan.

HET VIERDE BEWIJS DAT ER EEN OPWEKKING GAANDE IS.

- *'Een toestroom van mensen die tot bekering komen'*

Een van de grootste problemen van de kerk van Jezus Christus in onze tijd is: Hoe krijgen we de ongelovigen onder het gehoor van het evangelie van Jezus Christus?

Gelukkig zijn er in Nederland nog heel veel kerkdiensten. Maar het percentage ongelovigen dat de kerk bezoekt, is erg laag. De meeste preken die in de kerk gebracht worden, zijn over het algemeen gericht aan de gelovigen in Christus.

Hoe kunnen wij vandaag de ongelovigen voor de boodschap van Gods liefde interesseren en welke methoden kunnen we hiervoor

het beste gebruiken? Welke programma's kunnen we hiervoor ontwikkelen? Wat voor soort advertenties kunnen we hiervoor plaatsen? Wie moeten we uitnodigen om hun aandacht te trekken? Deze wanhopige kreet hoor je op vele plaatsen.

Wat is de oplossing voor dit probleem?

EEN OPWEKKING, HERLEVING EN HERSTEL IN DE KERK EN HET LEVEN VAN AL GODS VERDWAALDE KINDEREN!

Dit brengt mij bij het een-na-laatste hoofdstuk van mijn boek.

HOOFDSTUK V

GODS VERLOREN KINDEREN, De grootste kerk van Nederland!

Ik weet waarover ik spreek, want ook ik was eens een verdwaalde zoon, net als alle andere mensen. Ook ik ging eens mijn eigen weg, totdat God mij riep en zei:

'*David, wat doe je hier?*'

Oh, wat werd ik intens blij en gelukkig toen ik thuis in mijn kamertje op mijn knieën viel en God om vergeving vroeg. Er viel een grote last van mij af en ik voelde me echt vrij! De enorme, geweldige, grote en vergevende liefde van de Vader die ik toen door mij heen voelde stromen is onbeschrijfelijk.

Eigenlijk beschrijf ik in dit boek: 'THE GREATEST LOVE STORY' ooit verteld. En dat is het, van begin tot eind! Het is mijn verhaal, Gods verhaal, het verhaal van de kerk en alle mensen, dus ook jouw verhaal! Een mooier liefdesverhaal bestaat niet.

Alles samengevat gaat het over een gast die zijn erfenis van zijn ouweheer opeist en vervolgens het hele bedrag erdoorheen jaagt. Als hij aan de grond zit, keert hij met hangende pootjes terug naar huis. Zijn pa staat hem van verre met open armen op te wachten en gooit er zelfs een feestje tegenaan ter ere van zijn terugkeer. De oudste broer is niet blij met de speciale behandeling die zijn foute

broer krijgt, maar de vader legt uit dat het feestje nodig is om de verloren zoon weer welkom te heten.

De moraal van het verhaal is:

HET IS NOOIT TE LAAT
OM OPNIEUW TE BEGINNEN.
ER IS ALTIJD EEN WEG TERUG
NAAR HUIS.

Dat geldt voor al Gods verdwaalde kinderen, maar ook voor de kerk in haar geheel!

Wat mij enorm intrigeert, is het feit dat er zo ontzettend weinig kinderen Gods en kerken, net als de verloren zoon, opstaan en terug naar de Vader gaan. Het schijnt voor heel veel mensen en kerken erg moeilijk te zijn om in de geest van de verloren zoon terug te keren naar de Vader.

Ze sterven nog liever bij de varkenstrog!

Maar waarom zou je dat doen en wat houdt je tegen om terug te gaan? De jonge man kreeg een helder moment en dacht terug aan het huis van zijn vader en hoe goed het daar is. En dit is wat hij deed: hij stond op en zei tegen zichzelf: '*Ik ga terug!*'

OPSTAAN EN TERUGGAAN!

Dat is vandaag het gebed van mijn hart en waarom ik dit boek heb geschreven. In de hoop dat er vele en nog eens vele verdwaalde zonen en dochters van God en kerken tot inzicht, terugkeer en herstel zullen komen. Want één ding is zeker: de Vader is niet boos, maar staat vol liefde te wachten om je met open armen te ontvangen.

Ik weet dat God in de Bijbel op vele plaatsen wordt afgeschilderd als: hard, ernstig, wraakzuchtig, strikt, streng, wettisch, rechtvaardig, zonder gevoel en meedogenloos. Maar in het verhaal van de verloren zoon zien we een totaal andere natuur van God. Een God als een liefhebbende Vader die lankmoedig is, gemoedelijk, mild, fijngevoelig, lieflijk, tactvol, teder, zachtaardig, zachtzinnig en geduldig.

Als jij God vandaag alleen maar als streng en rechtvaardig kunt zien en niet als liefhebbende Vader die heel veel van jou houdt, dan heb je een verkeerd beeld van God. En er zijn helaas heel veel mensen die in dit opzicht een verkeerd beeld van God hebben.

Dit is wat ik zie in het verhaal van God en de verdwaalde zoon en ook met al Gods verdwaalde kinderen en de afgedwaalde kerk van onze tijd. Gods verdwaalde kinderen en de kerk stonden eens in '*close relatie*' met hun God en Vader.

Een goed voorbeeld hiervan zie je in het verhaal van koning David uit het Oude Testament. Ook David stond eens in '*close relatie*' met God en wordt de 'man naar Gods hart' genoemd.

David was een geestelijke reus onder alle karakters in het Oude Testament en juist hij komt in een web terecht van overspel, leugen, bedrog en zelfs moord, waardoor hij ver van God afdwaalde.

In het Nieuwe Testament zien we hiervan een goed voorbeeld in het leven van de grote visserman Petrus. Ook hij stond in zeer '*close relatie*' met God, maar op een zeker moment dwaalde hij, net als David, ver van God af.

Er was geen discipel die closer met Jezus wandelde dan Petrus. Jakobus en Johannes wandelden in hun leven ook zeer close met Jezus, maar Petrus nog meer!

Hij was de enige die op het water naar Jezus durfde te wandelen,

gewoon omdat Jezus zei: 'KOM!' Hij was de enige die in de hof van Gethsemané Jezus verdedigde met zijn zwaard. Hij was één van de drie discipelen die Jezus meenam naar de hof van Gethsemané om samen met Hem te bidden in het belangrijkste uur van Zijn leven. Petrus was één van de drie op de berg der verheerlijking. En juist hij werd één van Gods verdwaalde kinderen toen hij zijn Heer en Meester tot drie keer toe verloochende en zei '*Die Man*' niet te kennen.

Ja, zij die het vérst met Jezus gaan, kunnen ook het diepst zinken!

Extreme contrasten in het leven van een mens liggen vaak dicht bij elkaar. Een muzikant weet dit maar al te goed. Harmonie en wanklank liggen een haarbreed uit elkaar. Eén noot kan een hemelsbreed verschil maken tussen zuiver en vals!

In dit licht laat de Bijbel ons zien dat er tussen de geestelijke hoogten en de goot van de zonde slechts één haarbreed ligt. Dat is ook de reden dat de Bijbel zegt:

'*Dus als je denkt dat je zulke dingen nooit zou doen, kijk dan goed uit dat je ze niet op een dag tóch doet.*'
- 1 Korinthiers 10:12

Wat ik nog meer zie in het verhaal van God en het verdwaalde kind en ook bij al Gods verdwaalde kinderen in onze tijd, is dat het verdwaalde kind niet in één keer in de poel van de zonde springt, maar dat dit heel subtiel en geleidelijk verloopt.

Het nam een lange tijd en er was een grote afstand tussen de rijkdom in het huis van zijn vader en de ellende en hongersnood in het verre land. Er zijn heel veel dingen gebeurd tussen deze twee uitersten!

Dat is ook de reden dat ik het verdwaalde kind een '*afvallige*' noem, ofwel '*Gods verloren kinderen*'. Eerst ben je verdwaald en

dan word je een afvallige, ofwel een verloren zoon of dochter. En de weg naar beneden is lang, moeilijk en gaat vaak langzaam. Dat is niet vreemd, want als je van een berg naar beneden rijdt, dan gaat dat nooit in een steile lijn naar beneden, maar de weg slingert altijd van de ene naar de andere kant. Je hebt bijna niet door dat je naar beneden gaat!

De weg naar dat verre land, ver van God vandaan, begint altijd heel onschuldig met verleidingen. Die verleidingen worden gedachten, gedachten worden verlangens, verlangens worden geheime handelingen, en na verloop van tijd worden die stiekeme dingen openlijke zonden. Nee, het verdwaalde kind springt niet in één keer in de poel van de zonde en wereldse gezindheid. Eerst begint de afvallige heel onverschillig en schouderophalend te doen over hoe het met hem/haar staat.

Maar het moment kwam dat de verloren zoon in een ver land belandde. Ver van de liefde en *fellowship* van zijn vader. Hij was totaal onverschillig over zijn toestand en verbraste zijn hele hebben en houden. Hij had een leuke tijd, kreeg een kick uit het leven dat hij leidde en zocht zijn sympathie bij zijn 'vrienden'. Als je hem op dat moment gevraagd zou hebben of het wel verstandig was om uit huis te gaan, dan zou hij gezegd hebben dat dat de beste keuze van zijn leven is geweest.

Ik hoor hem al praten!

'*Thuis mag ik niks, elke dag moet ik dit, zus, zo. En o wee als ik ongehoorzaam ben. Het botert ook niet tussen mij en m'n oudere broer. Nee, ik ben blij dat ik het huis uit ben. Echt de beste beslissing in mijn leven!*'

Die twee broers mochten elkaar inderdaad niet en dat kan je goed zien toen zijn broertje thuiskwam en papa zo blij was. De oudere broer was helemaal niet blij, maar bitter en boos. Helemaal toen hij hoorde dat zijn vader er ook nog een feestje tegenaan gooide

om zijn terugkomst te vieren.

Dat gevoel moet al gespeeld hebben in hun kinderjaren. Als kind moet de jongste al vaak hebben gedacht om het huis uit te gaan, zo ver mogelijk bij zijn broer vandaan. Ik denk dat hij dat ook als *excuus* bij zijn vader heeft gebruikt om het huis uit te gaan.

Ja, er komt een tijd dat de afvallige de *oorzaak* van weggaan altijd bij de ander zal leggen. Papa, mama, broer, zus, broeder, zuster, voorganger, gemeente, de worship, de preken, het licht, het geluid, de kleding, het welkomstgevoel, de fellowship, enzovoort. Je kunt het zo gek niet bedenken, maar er is altijd wel iets te vinden waarom de afvallige het huis uitgaat.

Als ze maar de schuld bij de ander kunnen leggen, want dán kunnen zij zich gerechtvaardigd voelen om weg te gaan en onverschillig blijven over de toestand waarin ze zich bevinden.

Vaak is hun hart zo verhard dat ze niet meer *bereikbaar* zijn voor een redelijk gesprek. De pijn en het verdriet van de vader voelen ze niet meer. Het kan hun op dat moment ook niet meer schelen wat er gebeurt. Al valt alles door hun weggaan uit elkaar!

Nee, de verloren zoon was echt hard geworden. Keihard, cynisch en heel onverschillig. Maar nu had hij genoeg geld om op zichzelf te gaan en hij had ook nog zijn vervelende broer die hij de schuld van zijn vertrek kon geven.

Ook Gods verloren kinderen moeten vandaag inzien dat zij altijd de schuld van hun vertrek bij de ander hebben gelegd. Eigenlijk hebben zij gebruik, of beter gezegd: *misbruik* gemaakt van de situatie en dát gebruikt als hun excuus om te vertrekken. Maar de echte waarheid is dat God de Vader hen helemaal niets heeft aangedaan waarom zij Zijn huis verlaten.

Dat is ook de reden dat er momenten moeten zijn geweest waarop

zij hebben nagedacht over een terugkeer. Die momenten komen gegarandeerd wanneer het bergafwaarts gaat. Het is in dat verre land met zoveel schittering en glamour echt niet alles goud wat er blinkt.

Nee, het is de kick van het moment dat de ogen van een afvallige verblind worden, waardoor hij de plaats verlaat van zoveel rijkdom, zegen en overvloed. Door die blindheid geeft iemand alle zekerheid, veiligheid en fellowship op.

En waarvoor?

Voor een zekerheid, een veiligheid en fellowship die helemaal geen zekerheid, veiligheid en fellowship zijn. Het is bedrieglijk, onecht, vals, geïmiteerd, nagemaakt en hypocriet. Niets anders dan poppenkast! Zo iemand draait zijn/haar rug naar de rijkgevulde watertank die tot de rand toe gevuld is met het schone, reine, pure en LEVEN GEVENDE WATER en omarmt een gebroken, kapotte watertank waar niks in zit dan gebakken lucht.

Ben jij misschien op dit punt in jouw leven beland? Ben je teleurgesteld in de kerk, je broeder, je zuster, je voorganger? Ben je onverschillig geworden en denk je: 'ze zoeken het allemaal maar uit'?

Anderen hebben jou misschien teleurgesteld, maar als je eerlijk bent, zou je erkennen dat God jou niks heeft aangedaan. Misschien hebben anderen hun belofte aan jou verbroken, maar God is altijd trouw gebleven! Geef God dan ook niet de schuld van wat anderen jou hebben aangedaan en *verlaat de plek niet* die de Here jou gegeven heeft.

Geef jouw fellowship met God in Zijn huis toch niet op voor een 'tijdelijke kick' in een ver land, ofwel ver van God vandaan. Tot nu toe is de verloren zoon onverschillig en kan het hem allemaal niets meer schelen wat er thuis en met zijn vader gebeurt. Hij leeft zijn

leven alsof er niets aan de hand is. Maar dán komt er een wending in zijn leven en wordt de jongen angstig, bezorgd, ongerust, bang en bevreesd.

Jezus zegt:

'*Toen al zijn geld op was, kwam er een zware hongersnood in dat land. Hij begon honger te lijden. Hij ging er op uit en vroeg bij één van de bewoners om werk. Hij mocht zijn varkens hoeden. Hij had zo'n honger, dat hij best van het varkensvoer had willen eten. Maar niemand gaf hem er iets van.*'
-Lukas 15:14-16

Voor vele jaren ging het de jongen voor de wind en genoot hij op de plaats waar hij was nog altijd van de zegeningen van zijn vader. Maar plotseling spatte het allemaal als een ballon uit elkaar en kwam hij in de grootste crisis van zijn leven. Het zag er slecht voor hem uit!

Ja, lieve mensen, vroeg of laat eindigen de wereldse rivieren van roem, geld, voorspoed, macht en plezier altijd in een badwater vol tranen van pijn en verdriet. De bronnen van genoegdoening, ver van God vandaan, worden altijd bitter. De golven van plezier slaan altijd stuk tegen de rotsen van ellende, ziekte en wanhoop.

Dit is precies hoe het altijd gaat!

De boze vist met lokaas en fluistert je in dat het gras bij de buren altijd groener is. Ja, álles is beter dan thuis. Velen rebelleren hierdoor tegen hun ouders, voorganger of kerk. Ze vertrekken en denken: 'Nu wordt het beter', maar de boze vertelt er niet bij dat hij je aan de haak heeft.

De Bijbel zegt:

'*In mijn mond was het zo zoet als honing.*
Maar toen ik het op had, werd mijn buik er bitter van.'
- Openbaring 10:10

Met andere woorden: je kunt er een tijd van genieten, maar dan zal het noodlot toeslaan. Het plezier zal verdwijnen en uiteindelijk zal het je leeg achterlaten. En dat is precies wat er met die verloren zoon gebeurde. Er staat: 'Hij begon honger / gebrek te lijden en dát is de plaats waar heel veel van Gods verdwaalde kinderen zich vandaag bevinden.

DE GROOTSTE KERK VAN NEDERLAND LIJDT GEBREK!
DIT IS WAT IK ZAG EN DIT DREEF MIJ TOT HET
SCHRIJVEN VAN DIT BOEK.

De verloren zoon werd een *slaaf* en moest aan de bak, maar kon door de economische crisis geen baan vinden. De enige baan die hij kon vinden was om op een boerderij de varkens te gaan voeden. Jezus zegt dat de jongen zo'n honger had dat hij maar met moeite van het varkensvoer kon afblijven. Uiteindelijk wilde hij het varkensvoer eten, maar niemand gaf het hem. Daar zat hij. Weggelopen van de liefde en het gezag van de vader, om een slaaf van een vreemde in een ver land te worden. Wat een ruil!

Dit is wat ik bedoelde in mijn voorwoord, waar ik schrijf:

Wat mij vooral veel pijn en verdriet doet, is dat Gods kinderen op zo'n turbulent moment in hun leven alle geweldige rijkdommen en zegeningen die God hun heeft gegeven, zoals de prachtige plaats van verantwoordelijkheden, de geweldige bediening en de zalving die daarbij hoort, de solide en goede Gemeente met goed en gezond geestelijk voedsel, de liefdevolle herder, zoveel fijne en trouwe broeders en zusters, en alles wat de Here in de Gemeente voor hen en vaak ook voor hun gezin gedaan heeft, in één keer laten vallen

en achterlaten. Ik heb eigenlijk nooit echt goed begrepen waarom mensen dit doen.

Maar gelukkig begon de Geest van God tot het hart van de verloren zoon te spreken en de jongen dacht aan zijn vader en hoe goed het thuis eigenlijk was. *Kijk mij nou toch hier zitten. Wat doe ik hier in Godsnaam! Ik ben vies, vuil en ik stink een uur in de wind. Ik verlang ernaar de troep van de varkens te eten en ik sterf van de honger, terwijl de knechten bij papa thuis, meer dan overvloed hebben. Wat ben ik toch een oen!*

Nu krijgt dit verhaal een geweldige wending, want de jongen neemt op dit cruciale moment de beste beslissing die hij ooit in zijn leven heeft genomen.

Jezus zegt:

'Toen ging hij eens goed nadenken. Hij zei bij zichzelf: 'De knechten van mijn vader hebben meer dan genoeg te eten. Maar ik ga hier dood van de honger. Ik zal naar mijn vader gaan. Ik zal tegen hem zeggen: 'Vader, ik heb verkeerd gedaan tegen God en tegen u. Ik ben het niet meer waard om uw zoon te zijn. Mag ik alstublieft als knecht bij u komen werken.' En hij ging naar zijn vader terug.'
- Lukas 15:17-20

Lieve mensen, er zal nooit een keerpunt in je leven komen als je niet bereid bent om je te *bekeren*. Bekeren betekent dat je 'EIGEN IK' eraan moet! God zal je op de proef stellen en je naar het altaar leiden om te zien of je bereid bent je 'EIGEN IK' op *het altaar te leggen* en aan Hem te offeren.

Dit is ook precies waar de schoen wringt, want vele verdwaalde kinderen van God willen wel terug, maar vinden de prijs te hoog. En daarom komen ze nooit tot het punt waar deze jongen kwam, namelijk dat hij tegen zichzelf zei:

'Ik zal naar mijn vader gaan. Ik zal tegen hem zeggen: 'Vader, ik heb verkeerd gedaan tegen God en tegen u. Ik ben het niet meer waard om uw zoon te zijn.' Mag ik alstublieft als knecht bij u komen werken.'

Laat staan dat ze tot het punt komen om op te staan en op weg te gaan! Hun *trots* en *hoogmoed* houdt hen tegen om terug te gaan. Jakobus 4:6 zegt hierover:

'God weerstaat de hoogmoedige, maar de nederige geeft Hij genade.'

Er zijn ook mensen die bij hun terugkeer alles en iedereen de schuld van hun vertrek geven. Dat is niet de geest van de verloren zoon. Nee, dat is het hoogmoedige en trotse hart van iemand die geen spijt heeft en doet alsof er niks gebeurd is en denkt dat hij zo weer terug kan komen. Zij vatten niet dat het zo niet werkt. Het zal ook nooit werken, want zij die met een ONVERANDERD HART terugkeren, zullen nooit herstel vinden.

Deze mensen zullen ook nooit de gemeente openlijk om vergeving vragen. Dit is nodig bij degenen die met hun vertrek de gemeente openlijk hebben beschadigd met alles wat zij hebben gezegd, geschreven en gedaan. Dit is het cruciale punt waardoor de een wél tot herstel komt en de ander niet!

In dit licht is het zo mooi wat David in Psalm 51:19 tegen God zegt toen hij er faliekant naast zat. Koning David zegt: *'Het offer waar U naar verlangt, is, dat ik werkelijk spijt heb van wat ik heb gedaan. U stuurt nooit iemand weg die werkelijk spijt heeft.'*

Dit is ook de reden waarom dit verhaal zo'n geweldig happy end krijgt. De jongen was nederig, hij stond op en ging terug met een gebroken, totaal verslagen en ander hart. En dit was het resultaat:

'Toen hij nog ver weg was, zag zijn vader hem aankomen. Hij had

medelijden met hem. Hij liep hem snel tegemoet, omhelsde hem en kuste hem. De zoon zei: 'Vader, ik heb verkeerd gedaan tegen God en tegen u. Ik ben het niet meer waard om uw zoon te zijn.' Maar de vader zei tegen zijn dienaren: 'Breng vlug de beste kleren hier en trek hem die aan. Doe een zegelring aan zijn vinger en trek hem schoenen aan. En haal het vetgemeste kalf en slacht het. Want we gaan feestvieren. Want mijn zoon hier was dood en hij is weer levend geworden. Want ik was hem kwijt, maar ik heb hem weer terug!' En ze gingen feestvieren.'
- Lukas 15:20-24

Dit is ook de manier waarop de Vader in de hemel ons verwelkomt als wij in de geest van de verloren zoon bij Hem terugkomen. Het heeft geen enkele zin om verdwaalde kinderen die in de geest van de verloren zoon terugkomen een uitbrander te geven, te berispen, te verwijten, terecht te wijzen, te waarschuwen of te vermanen. Het verdwaalde kind heeft al een grote tol betaald door de hele weg terug te moeten denken:

Zal papa mij wel willen vergeven?

Het zijn juist hun zonden en fouten waarom verloren kinderen van God weer terug naar papa en thuis verlangen. Zij verlangen weer naar de liefde en fellowship met papa. De vader wist dit. Daarom rent hij zijn zoon tegemoet en kust hem. Maar zo was het niet met zijn broer. Hij zag zijn broertje liever gaan dan komen!

Helaas zijn vele mensen ook zo. Zij hebben de Geest van Christus niet en zijn vaak onvergevingsgezind. Het is juist onze taak om Gods verloren kinderen die in de geest van de verloren zoon terugkomen, te vergeven en weer welkom te heten in Gods gezin.

De *positie* die deze jongeman kreeg bij zijn terugkeer was niet die van een slaaf, maar die van een *zoon*. En zo is het ook met alle verloren kinderen van God die de moed hebben om op te staan en naar huis te gaan. Daarom nodig ik je vandaag van harte uit: dwaal niet langer en kom toch weer thuis. De Vader staat al lange tijd van verre op je te wachten om je te omhelzen, te kussen, te vergeven en te herstellen. Om je weer op te nemen in Zijn gezin, Zijn liefde en Zijn genade.

Kom zoals je bent, kom in de geest van de verloren zoon, en anders niet!

HOOFDSTUK VI

EEN SPECIAAL GEBED

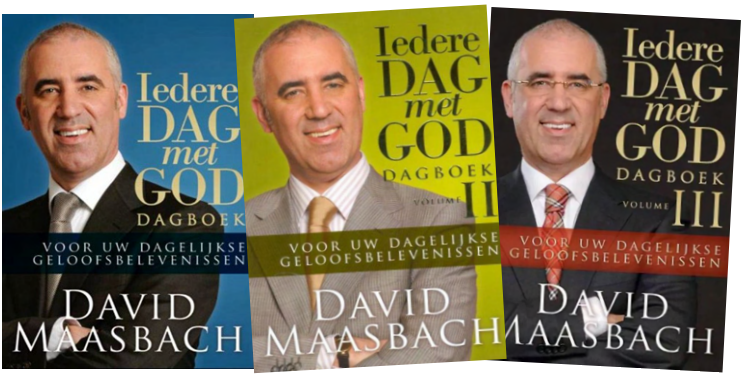
God van opwekking, herleving en herstel,
hoor ons gebed.
In Uw machtige naam, oh Heer,
wees ons genadig, vergeef onze zonden
en zend ons een stroom van zegen, Heer.

God van opwekking, herleving en herstel,
zie ons hart, en was het rein door het bloed van het Lam.
Laat door het branden van Uw heilig vuur,
ons geweten geheel en al gereinigd zijn.

God van opwekking, herleving en herstel,
maak ons één in het werk dat U ons gegeven heeft te doen.
Help ons bidden en vol te houden tot het eind.

God van opwekking, herleving en herstel,
U heeft ons lief en bent 'Liefde' zelf.
Herstel in ons hart de blijdschap, vreugde, vrede en de rust.
Stort Uw Geest uit zoals voorheen, en sterk ons hart, oh Heer.

God van opwekking, herleving en herstel,
schenk ons alstublieft dit:
dat U zondaars redt, gebondenen bevrijdt en zieken geneest.
Ja, Heer, maak ons getuigen van Uw trouw en Uw grote kracht,
maar bovenal: hoor vandaag ons oprecht gebed.
AMEN

Iedere dag met God

Dagboeken voor al uw dagelijkse geloofsbelevenissen

'Uw geloof zal versterkt worden wanneer u elke dag omgang met God hebt door de dagelijkse overdenkingen en geloofsbelevenissen vanuit deze dagboeken!'

DAVID MAASBACH
geeft, samen met zijn vrouw Regina, leiding aan het wereldwijde zendingswerk van de *Johan Maasbach Wereldzending*, is senior pastor van *The Blessing Churches* en auteur van vele boeken, waaronder de bestseller *Iedere dag met God*. Door zijn krachtige bediening in predikingen, tv-uitzendingen, boeken en evangelisatielectuur zijn vele mensen bemoedigd en veranderd. Hij kreeg als eerste Nederlandse prediker wekelijks zendtijd op een van Nederlands bekendste landelijke commerciële televisiezenders. Hij bereikt vandaag met veel passie talloze mensen met zijn tv-programma's en op allerlei andere moderne manieren.

DIT BOEK BEHANDELT DE SITUATIE VAN DE KERK EN GODS VERLOREN KINDEREN, DIE OOIT IN VUUR EN VLAM VOOR JEZUS STONDEN MAAR NU ZIJN UITGEDOOFD EN VER VAN GOD ZIJN AFGEDWAALD.

In mijn 50 jaar ervaring in het evangelie heb ik het allemaal gezien en sta ik nergens meer verbaasd over.

Er zijn veel boeken over evangelisatie en opwekking geschreven, maar dit boek richt zich niet alleen op de huidige nood van de kerk, maar ook op de individuele afgedwaalde christenen ofwel Gods verloren kinderen. En dat zijn er heel veel!

Een herleving en herstel in de kerk en in het hart van Gods verdwaalde kinderen begint met een verandering in het hart van degenen die de weg zijn kwijtgeraakt.

Dit boek daagt, hen die verlangen naar herstel, uit en zorgt soms voor ongemak bij hen die praten over opwekking maar niet beseffen dat herleving begint in hun éigen hart.

Het hart van Gods verloren kinderen,
de grootste kerk van Nederland!